

stort Bidrag af Statskassen — eller overhovedet af Andre — som det er muligt for at opnaa en ikke ubetydelig, ja en meget væsentlig Forøgelse af deres Eiendommens Værdi. Den Egenkab ved de paagjældende Eiendomme; at de ere udsatte for at overskylles af Vand; har Albet ved dem lige til det Dødelik, Vandfloden indtrådte, og for Falsters Vedkommende vil jeg sige, at den er af en saadan Væbskaffen, at Folk ikke kunne have glemt, at Eiendommene havde denne usikre Egenkab, efter som det ikke er længere siden end i 1862, altsaa for omtrent 10 Aar siden, at den Beskyttelse blev skabt, som disse Eiendomme havde umiddelbart før Ulykken den 13de November. Det er nemlig fra den Tid af, at Inddæmningen af Bøts Nør fandt Sted; før den Tid havde Østersøen aldeles uhindret Afgang ind i Noret og var altsaa i Stand til at overskylle og oversvømme de Eiendomme, der nu have lidt saa meget. — Jeg har ganske vist maattet sige mig selv, at de samme Betragtninger, jeg her har fremsat, for en stor Del ogsaa gjælde lige overfor Amtet, men jeg har dog paa den anden Side maattet erkjende, at der er et noget stærkere Baand imellem Amtskommunen og dens Beboere end imellem disse og Statskassen. Navnlige har den Betragtning, som det ærede Medlem, der førte Ordet for Forslagsstillerne, har gjort gjældende, nemlig, at man ved at yde Bidrag sikrer sig Skatteydelse af de paagjældende Beboere, ikke blot efter Hartkorn, men ogsaa efter Formue og Leilighed, aldeles ikke nogenforhøst Betydning lige overfor Statskassen; thi den Fordeel, det skulde have for dem, at beholde nogle Lønder Hartkorn derovre, af hvilke den kunde vente at faae Skat, vil være fuldkommen rigelig opveiet ved de Bidrag, Regjeringen er villig til at yde af Statskassen, og ved den Moderation i Skatten — i alt Fald for nogle Aar —, som det ogsaa er Regjeringens Ønske, at tilvejebringe. Min Stilling er altsaa den, at jeg modtager Vædringsforslagene under Nr. 1, 2 og 4; at jeg ikke gjør Modstand imod Vædringsforslaget under Nr. 3; forsaavidt man her maatte finde, at Forholdene ere af den Væbskaffen, at Amtskommunen bør træde til med sin Hjælp ved Betaling af Renter og af Udtag, foruden den Hjælp, den skal yde ved at skaffe Penge og at sørge for, at disse Aar ikke blive mere byrdefulde, end at de kunne forrentes og afdrages i 28 Aar, men at jeg derimod paa det Væsentteste maa modsætte mig Vædringsforslaget under Nr. 5 som aldeles uacceptabelt.

Chr. Vedersen: Jeg kan ikke rigtig fatte, hvorledes den høitæredede Minister kan vægre sig ved at modtaget Forslaget under Nr. 5, naar han dog vil modtaget Forslaget under Nr. 2. Dette Forslag gaar jo ud paa at rette Lovforslagets vigtige Opfattelse af de stedlige Forhold, idet det tilfigter at borttage den tidligere afstulne Grænsel

for Digeanlæg paa Lolland; men naar den høitæredede Minister erkjender, at Dæmningsarbejderne skulde kunne forsettes forbi Nøbby Fjord, følger deraf simpelthen, at den Sum, som skulde bevilges Lolland under Forudsætning af, at der kun opførtes Diger mellem Nattfob Fjord og Nøbby Fjord, ikke længer kan være tilstrækkelig. Naar det er paavist, saaledes som det er af mig ved Sagens 1ste Behandling og af det ærede Medlem for Maribo Amts 2den Valgkreds (Frederiksen) idag efter Samraad med den vedkommende Komites Formand, der har taget sig saa ivrig af Sagen, at den Opsættelse, Ministeren har gjort gjældende, ikke er rigtig, og naar Ministeren efter at være kommen til Erkjendelse heraf gaar ind paa at forsette Arbejderne længere hen imod Guldborgsund, altsaa hen ad den Strækning, hvor Ministeren troede, at der kun var 12 Nummer, mener jeg, at dette maa spørre med sig, at den oprindelige Sum af 70,000 Rd. maa betydelig forhøjes. Jeg kan ikke forstaa rettere, end at man, naar man vil gaa videre med Arbejdet, ogsaa maa gaa videre med Midlerne dertil. Man kan nu ganske vist sige, ja, Arbejdet skal udføres, men de vedkommende Egenes Beboere maa tage Følgerne deraf. I den Anledning vil jeg gjøre opmærksom paa, at jo længere man paa Lolland gaar mod Ost, desto haardere bliver Byrden. Sagen er nemlig den, at Landet der er bakket og ikke har store og udstrakte Flader, saaledes, at det altsaa kun er smaa Strækninger, der ere blevne ødelagte af Hæbet, medens der derimod Best paa er jevne Flader, som have staaet fuldstændig under Vand. Der er derfor ogsaa forholdsvis mange Fløde om at bære Byrden; men nu at lade Statens Tilskud tilfalde netop de sidstnævnte synes jeg er en Selvmodsigelse, og jeg tror ogsaa, det vilde være uretfærdigt at gaa frem paa den Maade. Jeg kan heller ikke tro Andet, end at den høitæredede Minister dog tilfjældt vil komme Thinget imøde med Hensyn til Forslaget under Nr. 5; og naar Folke-thinget, som dog skulde have den overveiende Bevillingsmyndighed, vil gaa ind paa dette Forslag, antager jeg ogsaa, at Ministeren vil se at faae sin Kollega Finansministeren med dertil. Den høitæredede Minister sagde, at de vedkommende Eiendomme gennem Lovforslaget vilde blive satte i en langt større Sikkerhedstilstand end før Stormfloden. Ja, det er ganske vist, men samtidig med at man fra Regjeringens Side fordrer denne større Sikkerhedstilstand og altsaa griber ind i Beboernes Eiendomsforhold, paalægger man Beboerne en Byrde, som jeg virkelig er bange for, at de ikke kunne bære. Jeg tror, at de langt hellere vilde være fri for dette Indgreb og selv oparbejde Dæmningerne til den Størrelse og Styrke, de havde før Stormfloden, end de vilde have, at det Lovforslag om Digevesenet, som nu ligger i det andet Thing, og om hvilket man ikke veed, hvorledes det vil komme til at se ud, skal indskrænke